Dosarul nr. 16r-61/2026 I instanţă
Nr. PIGD 1-26097702-05-16r-09092026 judecător Sârbu Aliona

Judecătoria
Cahul
Sediul central

D E C I Z I E

10 septembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţă:

preşedintele şedinţei, judecătorul	Hudoba Valeri
judecătorii	Colev Grigori și Cherdivara Dumitru
grefier	Cebanova Natalia
cu participarea:	
procurorului	Popușoi Dumitru
avocatului	Cazmalî Vladimir
inculpatului	Terzi Alexandr
interpretului	Topal Olesea

examinând în ședință publică, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Terzi Alexandr împotriva încheierii judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026, adoptată pe cauza la demersul procurorului în Procuratura Cahul, oficiul Principal, Popușoi Dumitru cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 zile în privința inculpatului:

Terzi Alexandr Ilia, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în mun. Cahul, *****, studii medii, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere,

neangajat în câmpul muncii, anterior judecat,
cetățean al Republicii Moldova

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, studiind materialele cauzei și audiind participanții la proces,

A C O N S T A T A T:

La data de 03 septembrie 2026, procurorul în Procuratura Cahul, oficiul Principal, Popușoi Dumitru a înaintat în instanța de judecată un demers cu privire la prelungirea în privința lui Terzi Alexandr a măsurii preventive - arestul preventiv pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului de arest. (f.d.151-154)

În motivarea demersului procurorul a indicat că Terzi Alexandr Ilia, la 14 iulie 2026, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe stradă în apropierea domiciliului părții vătămate Stavila Alexandru *****, situat în mun. Cahul, str. *****, circumstanțe ce califică fapta ca fiind săvârșită în public, conform art. 131 din Codul penal, acționând cu intenție directă, încălcând ordinea publică, în cadrul unui conflict cu cet. Stavila Alexandru *****, a manifestat un comportament agresiv față de acesta și i-a aplicat ultimului o lovitură cu un ciocan în partea de jos al umărului stâng în zona claviculei, cauzând părții vătămate leziuni corporale și dureri fizice.

Astfel, procurorul invocă că Terzi Alexandr, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenții asupra persoanei, cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății* adică infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal.

Procurorul indică că circumstanțe concrete ce stau la baza motivelor rezonabile de învinuire sunt că Terzi Alexandr Ilia a fost pus sub învinuire prin ordonanța din 15 iulie 2026. Infracțiunea de comiterea căreia este învinuit Terzi Alexandr Ilia, este prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani. Conform art.16 din Codul penal infracțiunea de comiterea căreia este învinuit Terzi Alexandr Ilia, este calificată ca infracțiune gravă și reieșind din condițiile stipulate de art. 176 din Codul de

procedură penală, cade sub incidența faptei prejudiciabile comise de învinuit, pasibilă de aplicare a măsurii preventive sub forma arestului preventiv. În privința inculpatului există bănuieli rezonabile și verosimile de comiterea infracțiunii imputate, condiție respectată conform prevederilor art. 176 din Codul de procedură penală. Caracterul verosimil al bănuielii se probează prin următoarele circumstanțe de fapt constatate, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului, declarațiile părții vătămate și a martorilor, precum și altor materiale anexate la prezentul demers.

Acuzarea își argumentează motivul înaintării demersului prin existența riscului eschivării persoanei de la instanța de judecată, considerând că acest risc este probat și s-a relevat, întâi de toate, prin faptul că inculpatului îi este incriminată comiterea unei infracțiuni din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede o pedeapsă penală de până la 7 ani închisoare, fapt care duce la concluzia că acesta ar întreprinde toate măsurile pentru a evita răspunderea penală sau să-și ușureze într-un fel poziția sa, în detrimentul caracterului obiectiv al examinării cauzei penale. Mai mult, inculpatul cunoaște severitatea pedepsei penale, care îl așteaptă la finele procedurilor penale și el poate să se sustragă de la examinarea cauzei. Existența acestui risc este probată și prin însăși situația de fapt a inculpatului, este oficial căsătorit, are un copil minor (*****) la întreținere, dar locuiește singur, este neangajat în câmpul muncii, fapt prin care se constată că ultimul poate să se eschiveze de la examinarea cauzei.

Indică că, la moment cauza penală este la etapa de examinare în instanța de judecată, fiind audiaţi 3 martori ai acuzării. Deși partea acuzării au solicitat renunțarea la proba cu declarațiile unui martor și a înaintat un demers cu privire la citirea declarațiilor părții vătămate, fiind întrunit condiția efectuării confruntării în cadrul urmăririi penale, partea apărării a insistat la audierea martorilor indicați. Din motivele indicate, în condiția aflării inculpatului la libertate ar există riscul ca acesta ar încerca să se ascundă de la instanța de judecată, ceea ce va influența negativ asupra examinării prezentei cauze penale.

Precizează, că **riscul săvârșirii de către inculpat a unor noi infracțiuni**, conform revendicării în privința numitului Terzi Alexandr Ilia, se constată că ultimul are înregistrate mai multe cauze penale. La fel, se atrage atenția cazierului contravențional în care sunt înregistrate numeroase contravenții, prin care se demonstrează comportamentul antisocial al acestuia. La fel, ultimul a săvârșit fapta

cu utilizarea unui ciocan, fapt care duce la concluzia că ultimul este predispus la acte de violențe cu utilizarea obiectelor periculoase pentru viața și sănătatea persoanelor.

Reliefă, normele legale de aplicare a arestului preventiv conform principiului proporționalității, care potrivit art.176 alin.(3) din Codul de procedură penală, La soluționarea chestiunii privind necesitatea prelungirii măsurii preventive respective, procurorul și instanța de judecată vor lua în considerare următoarele criterii complementare: 1) caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei incriminate; 2) persoana inculpatului; 3) vârsta și starea sănătății lui; 4) ocupația lui; 5) situația familială și prezența persoanelor întreținute; 6) starea lui materială; 7) prezența unui loc permanent de trai; 8) alte circumstanțe esențiale.

Evidențiază, că faptele concrete ale cazului la evaluarea principiului proporționalității, la înaintarea demersului privind prelungirea arestării preventive în privința inculpatului Terzi Alexandr Ilia s-a ținut cont de următoarele momente: probele administrate oferă un caracter rezonabil bănuielii că acesta a comis infracțiunea incriminată, fapta incriminată este din categoria celor grave, inculpatul are vârsta de 40 de ani, este originar și înregistrat cu domiciliu în mun.Cahul, str.*****, starea prezentă a sănătății este bună.

Notează, că obligația de a lua în considerare măsurile preventive mai puțin severe, conform prevederilor art.185 alin.(1) și (3) din Codul de procedură penală, explicarea concretă a faptului de ce măsurile mai puțin severe se consideră insuficiente, în acest caz măsura preventivă sub forma de arest preventiv poate pozitiv să influențeze examinarea prezentei cauzei penale în instanța de judecată. Actualmente există suspiciuni că aflarea în stare de libertate a inculpatului se poate solda cu prejudicierea gravă a scopului procesului penal de stabilire a adevărului. Măsurile alternative la detenție ar îngreuna examinarea cauzei penale obiectiv și în termin rezonabil.

Comunică, că inculpatul Terzi Alexandr Ilia a fost reținut de facto la 14 iulie 2026, ora 18:30. Prin încheierea din 16 iulie 2026 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost dispusă aplicarea în privința lui Terzi Alexandr Ilia a măsurii preventive arest preventiv pe un termen de 30 de zile, care expiră la 13 august 2026, ora 18:30.

Prin încheierea din 16 iulie 2026 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost

dispusă aplicarea în privința lui Terzi Alexandr Ilia a măsurii preventive arest preventiv pe un termen de 30 de zile.

Prin încheierea din 13 august 2026 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost dispusă prelungirea în privința lui Terzi Alexandr Ilia a măsurii preventive arest preventiv pe un termen de 30 de zile, care expiră la 12 septembrie 2026, ora 18:30.

Având în vedere cele expuse, solicită admiterea demersului și prelungirea măsurii preventive – arestul preventiv pe un termen de 30 zile din data de 12 septembrie 2026, ora 18:30, față de inculpatul Terzi Alexandr Ilia, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în mun.Cahul, str.*****, studii medii, nesupus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, antecedente penale stinse, cetăţean al Republicii Moldova.

Prin încheierea judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026 s-a admis demersul procurorului.

S-a prelungit termenul ținerii în stare de arest preventiv în privința lui Terzi Alexandr pe un termen de 30 zile, cu calcularea din 12 septembrie 2026, ora 18:30 min. până la 12 octombrie 2026, ora 18:30 min, inclusiv.

S-a eliberat mandat de prelungire a arestării preventive în privința inculpatului Terzi Alexandr care s-a expediat pentru executare administrației locului de detenție provizorie.

Copia încheierii s-a înmânat apărării, inculpatului și procurorului pentru asigurarea executării. (f.d.214-219, 220)

La data de 07 septembrie 2026, avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Terzi Alexandr a declarat recurs împotriva încheierii din 04 septembrie 2026, prin care a solicitat: admiterea recursului; casarea încheierii judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026, cu rejudecarea cauzei și pronunţarea unei noi hotărâri prin care să fie respins demersul procurorului. (f.d.224-226)

În recursul înaintat, avocatul a indicat că, în motivarea încheierii de admitere a demersului procurorului privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă pentru o perioadă de 30 zile în privința lui Alexandr Terzi instanța de fond a menționat că la momentul curent există bănuiala rezonabilă că anume acesta ar fi putut comite fapta cercetată de către organul de urmărire penală. Totodată, instanța de fond nu a adus argumente detaliate ale existenței bănuielii

rezonabile că Alexandr Terzi a comis infracțiunea incriminată, menționând doar că cauza penală a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare în fond.

Menționează că, de către acuzare au fost invocate două riscuri, care ar justifica prelungirea arestării preventive: riscul eschivării și riscul de săvârșire de către inculpat a unor noi infracțiuni, însă nu au fost aduse probe elocvente în susținerea existenței acestor riscuri.

Astfel, remarcă că instanța a considerat întemeiate argumentele procurorului cu referire la faptul că inculpatul Alexandr Terzi ar putea să se eschiveze de la instanța de judecată și în argumentarea existenței acestui risc instanța de fond a menționat că fapta imputată lui Alexandr Terzi este o infracțiune gravă, pentru care instanța poate stabili inclusiv o pedeapsă privativă de libertate, ceea ce l-ar determina pe învinuit să părăsească locul de trai. Instanța a mai menționat că acesta nu are loc de muncă sau o altă ocupație permanentă, care ar garanta prezența acestuia la citarea instanței de judecată sau l-ar caracteriza pozitiv, nu are legături puternice cu stalul, în care domiciliază, ceea ce confirmă riscul invocat de procuror.

Invocă că, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că Alexandr Terzi are un loc permanent de trai în mun. Cahul, este căsătorit, are la întreținere un copil minor și își întreține familia prin activități periodice legale, ceea ce dovedește că el are legături puternice cu domiciliul său.

De asemenea remarcă că, instanța de fond a considerat dovedit și riscul săvârșirii de Alexandr Terzi a unor noi infracțiuni, deoarece acesta a fost condamnat și sancționat contravențional de mai multe ori, ce demonstrează comportamentul antisocial al acestuia. Deoarece inculpatului îi este incriminată comiterea unei infracțiuni grave cu utilizarea unui ciocan, instanța de fond a ajuns la concluzia că acesta este predispus la acte de violențe cu aplicarea obiectelor periculoase pentru viața și sănătatea persoanelor.

Remarcă că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a menționat că riscul săvârșirii unei noi infracțiuni nu poate fi prezumat și trebuie să se bazeze pe probe, care s-ar putea referi la pregătirea sau chiar la comiterea unei noi infracțiuni, după ce persoana a aflat despre începerea urmăririi penale ori în amenințarea în mod credibil cu comiterea unei noi infracțiuni.

Invocă că acuzarea nu a adus în argumentarea riscului specificat vreo asemenea probă, ci doar a menționat că Alexandr Terzi a comis anterior mai

multe fapte social-periculoase de natură penală și contravențională. De asemenea, riscul că persoana va săvârși o nouă infracțiune urmează a fi evaluat în special în baza istoricului ei (antecedentele penale anterioare) și a personalității acesteia (cauza *Clooth c. Belgiei, 12 decembre 1992, §* 40). Totodată, faptul că persoana vizată a fost anterior condamnată poate avea o anumită importanță, însă nu poate fi un argument decisiv pentru aplicarea arestării preventive.

După opinia apărării, procurorul nu a dovedit riscurile invocate în demers, din care cauză instanța urma sa respingă ca fiind nefondat demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă pentru o perioadă de 30 zile în privinţa lui Alexandr Terzi.

Mai mult de cât atât, invocă că procurorul nu a adus vreun argument plauzibil, care ar dovedi că măsurile preventive mai uşoare decât arestul, stipulate în art. 175 alin. (3) Cod de procedură penală, ar putea înlătura riscurile invocate în demers.

Cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud la data de 09 septembrie 2026.

În cadrul şedinţei de judecată a instanței de recurs avocatul Cazmalî Vladimir acționând în interesele lui Terzi Alexandr a declarat că, susține cererea de recurs pe motivele descrise în aceasta.

Solicită instanței admiterea recursului, casarea încheierii contestate și adoptarea unei noi încheieri prin care să fie dispusă o măsură preventivă neprivativă de libertate.

Inculpatul Terzi Alexandr în cadrul ședinței de judecată a instanței de recurs, a declarat că susține recursul înaintat și cele declarate de avocatul său.

Procurorul Popușoi Dumitru în cadrul ședinței instanței de recurs a declarat că încheierea primei instanțe privind prelungirea măsurii arestului este legală și întemeiată.

Susține că, toate riscurile invocate în demersul înaintat și menținute prin încheierea instanței de fond, sunt confirmate prin materialele cauzei penale, pe care le susține.

Consideră că recursul declarat de avocat urmează a fi respins, întrucât nu este posibilă aplicarea unei alte măsuri preventive.

Verificând legalitatea încheierii contestate şi temeinicia cerinţelor formulate în recursul înaintat, în raport cu materialele puse la dispoziţia instanţei de recurs

pentru soluţionarea cauzei, audiind opiniile participanţilor la proces, Completul de judecată conchide că recursul declarat împotriva încheierii judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026, este nefondat şi urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 329 Cod de procedură penală, *(1) La orice etapă a judecării cauzei, până la pronunţarea hotărârii asupra fondului cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultînd opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere. (1[1]) În cazul în care inculpatului îi este aplicată măsura arestului preventiv, judecarea cauzei penale se desfăşoară în mod preferenţial şi în regim de urgenţă. (2) Hotărârile instanţei privind aplicarea, neaplicarea, revocarea sau înlocuirea arestării preventive ori a arestării la domiciliu, privind prelungirea sau refuzul de a prelungi durata acesteia, precum şi cele privind aplicarea liberării provizorii sau refuzul liberării provizorii pot fi atacate cu recurs în termen de 3 zile, în instanţa ierarhic superioară, care se judecă conform prevederilor art.311 şi 312, aplicate în mod corespunzător.*

Potrivit art. 312 alin. (1) Cod de procedură penală, *controlul judiciar al legalităţii încheierii judecătorului de instrucţie privind măsurile preventive aplicate şi prelungirea duratei lor, adoptate în condiţiile art. 308-310, se efectuează de către instanţa judecătorească ierarhic superioară într-un complet format din 3 judecători*.

Conform art. 312 alin. (5) Cod de procedură penală, *în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii:*

1) admite recursul prin:

a) anularea măsurii preventive dispuse de judecătorul de instrucţie sau anularea prelungirii duratei acesteia şi, dacă este cazul, eliberarea persoanei de sub arest;

b) aplicarea măsurii preventive respective care a fost respinsă de judecătorul de instrucţie, cu eliberarea mandatului de arestare ori de prelungire a arestării, sau aplicarea unei alte măsuri preventive, la alegerea instanţei de recurs, însă nu

mai aspră decât cea solicitată în demersul procurorului, sau cu prelungirea duratei măsurii respective;

2) respinge recursul.

La caz, Completul consideră că sunt temeiuri de aplicare a prevederilor art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală – ***respingerea recursului***.

Circumstanțe care permit respingerea recursului și menținerea încheierii judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026 privind admiterea demersului procurorului de prelungire a măsurii preventive - arestul preventiv, în privința lui Terzi Alexandr, cu eliberarea mandatului judecătoresc în sensul dat, au fost stabilite și constau în următoarele.

În argumentarea soluţiei adoptate, Completul de judecată ţine să menționeze că, potrivit art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit prevederilor art. 176 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, *arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani şi doar în condiţiile prevăzute de prezentul cod*.

La soluţionarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul şi instanţa de judecată vor aprecia şi vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporţională cu circumstanţele individuale ale cauzei penale, inclusiv luând în considerare:

1) caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea şi gradul prejudiciabil al faptei incriminate, apreciate în fiecare caz individual, însă fără a se pronunţa asupra vinovăţiei;

2) personalitatea şi caracterizarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, inclusiv la momentul de comitere a faptelor încriminate;

3) vârsta şi starea sănătăţii sale;

4) ocupația sa;

5) situaţia familială şi prezenţa persoanelor întreţinute;

6) starea sa materială, veniturile, posesia bunurilor imobile sau a altor proprietăţi;

7) deţinerea unui loc permanent de trai, deţinerea unui loc permanent ori temporar de muncă;

8) alte circumstanţe esenţiale prezentate de bănuit, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.

Conform prevederilor art. 185 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sânt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării*.

Arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile şi în condiţiile prevăzute în art.176, luând în considerare şi dacă:

1) învinuitul, inculpatul nu are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova;

3) învinuitul, inculpatul a încălcat condiţiile altor măsuri preventive aplicate în privinţa sa ori a încălcat ordonanţa de protecţie în cazul violenţei în familie;

4) există probe suficiente asupra faptului că învinuitul, inculpatul, aflându-se în libertate, prezintă un risc iminent pentru securitatea şi ordinea publică.

Totodată, potrivit art. 186 alin. (9) Cod de procedură penală, *prelungirea termenului de arest preventiv se dispune cu respectarea condiţiilor stabilite de prezentul cod pentru aplicarea iniţială a măsurii de arest preventiv. Suplimentar, la soluţionarea demersului privind prelungirea termenului de arest preventiv, judecătorul de instrucţie sau, după caz, instanţa de judecată are obligaţia să examineze dacă, pentru înlăturarea riscurilor ce au determinat aplicarea măsurii de arest preventiv, este suficientă aplicarea altor măsuri preventive neprivative de libertate şi dacă există sau nu temeiuri relevante şi suficiente pentru prelungirea măsurii de arest preventiv*.

Reieșind din prevederile legislației procesual penale enunțate supra, Completul reține că, măsura preventivă poate fi prelungită doar dacă au fost stabilite următoarele condiții: există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de

organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Reieșind din normele legale citate supra, Completul de judecată deduce că la pronunțarea încheierii contestate privind admiterea demersului procurorului privind prelungirea măsurii preventive sub forma de arest preventiv pentru o perioada de 30 zile în privinţa lui Terzi Alexandr, instanța de judecată a ţinut cont de normele legale în vigoare menţionate.

După cum reiese din cauza dedusă judecății, lui Terzi Alexandr i-a fost înaintată învinuirea în săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal se atribuie la categoria ***infracțiunilor grave***, pentru care sancțiunea prevăzută ***este una exclusivă sub formă de închisoare*** – de la ***3 la 7 ani***.

Subsecvent, Completul de judecată constată că, la examinarea demersului procurorului, instanța de fond a verificat existența concretă a riscurilor invocate de acuzare, și nu s-a limitat la constatarea formală a faptului că inculpatului îi este imputată o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea. Or, din conținutul încheierii contestate rezultă că prima instanță a examinat distinct riscul eschivării de la instanța de judecată și riscul săvârșirii unor noi infracțiuni, raportându-le la datele referitoare la persoana inculpatului și la circumstanțele concrete ale cauzei.

În ceea ce privește existența bănuielii rezonabile, Completul de judecată constată că argumentul apărării potrivit căruia instanța de fond s-ar fi limitat la mențiunea că cauza penală a fost expediată în instanță - nu corespunde conținutului încheierii contestate. Or, Completul de judecată constată că instanța de fond a avut în vedere materialele care au stat la baza demersului procurorului, inclusiv procesul-verbal de cercetare la fața locului, declarațiile părții vătămate și ale martorilor, precum și celelalte materiale anexate demersului. Aceste date au fost apreciate în raport cu acuzația concretă formulată în privința lui Terzi Alexandr și cu circumstanțele în care, potrivit acuzării, acesta ar fi aplicat părții vătămate o lovitură cu un ciocan, cauzându-i leziuni corporale și dureri fizice.

Instanța de recurs reține că, la această etapă procesuală, existența unei bănuieli rezonabile nu presupune stabilirea vinovăției inculpatului și nici soluționarea definitivă a contradicțiilor dintre poziția acuzării și cea a apărării, ci existența unor date obiective care ar putea convinge un observator obiectiv că persoana vizată ar fi putut săvârși fapta imputată. Or, împrejurarea că inculpatul anterior a declarat în fața instanței de recurs că recunoaște parțial vina, coroborată cu materialele probatorii indicate în demersul procurorului și examinate de instanța de fond, nu permite concluzia că bănuiala rezonabilă ar fi lipsită de suport factual.

Prin urmare, susținerea recurentului referitoare la inexistența unei motivări suficiente sub aspectul bănuielii rezonabile nu este de natură să determine casarea încheierii contestate, întrucât instanța de fond a identificat temeiul factual al bănuielii și a făcut o apreciere corespunzătoare fazei procesuale în care se află cauza, fără a se pronunța preventiv asupra vinovăției inculpatului.

Referitor la *riscul eschivării* inculpatului de la instanța de judecată, Completul de judecată constată că acesta a fost invocat în mod expres de procuror și a constituit unul dintre temeiurile avute în vedere de instanța de fond la prelungirea măsurii preventive.

La caz, instanța de recurs reține că prin încheierea din 04 septembrie 2026 nu s-a dedus existența riscului eschivării exclusiv din gravitatea infracțiunii imputate, or instanța de fond corect a apreciat în mod cumulativ natura acuzației, sancțiunea prevăzută de lege, situația familială a inculpatului, faptul că acesta locuiește singur, este neangajat în câmpul muncii, precum și etapa procesuală în care se află cauza.

Completul nu neagă faptul că, gravitatea faptei imputate și perspectiva aplicării unei pedepse privative de libertate nu pot constitui, prin ele însele, un temei suficient pentru concluzia existenței *riscului de eschivare*. Aceste circumstanțe dobândesc însă relevanță în cadrul unei evaluări individualizate, atunci când sunt coroborate cu celelalte date referitoare la persoana inculpatului. Or, exact o asemenea apreciere rezultă din încheierea atacată cu recurs.

Completul de judecată nu ignoră faptul că Terzi Alexandr este căsătorit, are un copil minor la întreținere și dispune de un domiciliu permanent în mun. Cahul. Aceste circumstanțe reprezintă legături cu locul de trai și constituie elemente favorabile inculpatului în aprecierea *riscului de eschivare*. Totuși, existența unor

legături familiale și a unui domiciliu stabil nu exclude, prin ea însăși, posibilitatea sustragerii de la judecată, ci urmează a fi apreciată împreună cu celelalte circumstanțe relevante.

La caz, Completul stabilește că instanța de fond a acordat relevanță și faptului că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, precum și faptului că, aflându-se în libertate, acesta ar avea posibilitatea efectivă de a se sustrage de la prezentarea în fața instanței. În condițiile în care cauza penală se află în curs de examinare judecătorească, iar inculpatul cunoaște natura și gravitatea acuzației care îi este adusă, perspectiva unei eventuale sancțiuni privative de libertate constituie un factor obiectiv ce poate fi avut în vedere la evaluarea riscului, fără ca acesta să fie transformat într-o prezumție de eschivare.

În acest context, referirea părții apărării la faptul că inculpatul are un copil minor și o familie nu răstoarnă concluzia instanței de fond. Circumstanțele familiale au fost cunoscute și evaluate de prima instanță, însă acestea nu au fost considerate suficiente, în coroborare cu celelalte date ale cauzei, pentru înlăturarea riscului identificat. Totodată, Completul de judecată nu constată existența unor elemente noi care să justifice o apreciere diferită a acestei situații.

Cât privește *riscul săvârșirii de către inculpat a unor noi infracțiuni*, acesta, spre deosebire de riscul eschivării, nu este întemeiat doar pe natura și gravitatea acuzației actuale. Din încheierea contestată rezultă că procurorul a invocat în susținerea acestui risc date privind existența mai multor cauze penale înregistrate în privința lui Terzi Alexandr, precum și numeroase contravenții reflectate în cazierul contravențional. La evaluarea riscului de instanța de fond a fost luată în vedere și modalitatea concretă de comitere a faptei care constituie obiectul prezentei cauze, procurorul indicând utilizarea unui ciocan în cadrul acțiunilor imputate inculpatului.

Completul menționează că, aceste circumstanțe nu pot fi apreciate în mod izolat. Existența unor cauze penale sau a unor sancțiuni contravenționale anterioare nu demonstrează automat că persoana va săvârși o nouă infracțiune, după cum nici o condamnare anterioară, în sine, nu poate justifica nelimitat privarea de libertate. Totuși, istoricul comportamental al lui Terzi Alexandr constituie un element relevant în evaluarea individualizată a riscului, în special atunci când acesta este analizat împreună cu natura faptei pentru care persoana este în prezent judecată și cu datele referitoare la comportamentul său anterior.

În acest sens, argumentul apărării potrivit căruia antecedentele penale ale inculpatului ar fi stinse și, prin urmare, acesta urmează a fi considerat ca o persoană care nu a fost anterior condamnată penal, nu este suficient pentru a exclude existența riscului analizat. Stingerea antecedentelor penale produce consecințele juridice prevăzute de lege în materia statutului persoanei condamnate, însă nu transformă retroactiv în inexistente circumstanțele istorice și comportamentale care pot fi relevante pentru evaluarea, în cadrul unei măsuri preventive, a riscului de săvârșire a unor noi fapte. Or, la caz, instanța de fond nu și-a întemeiat concluzia exclusiv pe existența unor antecedente penale, ci a avut în vedere ansamblul datelor indicate de procuror, ceea ce corect a fost apreciat.

Totodată, utilizarea unui ciocan la comiterea faptei imputate nu demonstrează, prin ea însăși, o „predispoziție" a inculpatului spre comiterea unor acte de violență. O asemenea concluzie, formulată în termeni absoluți, ar depăși ceea ce poate fi dedus dintr-o singură faptă aflată încă în curs de examinare. Cu toate acestea, modalitatea concretă în care, potrivit acuzației, ar fi fost săvârșită fapta constituie o circumstanță relevantă în aprecierea gradului de pericol pe care inculpatul l-ar putea prezenta în cazul punerii sale în libertate, în măsura în care este coroborată cu datele privind comportamentul său anterior.

Subsecvent, Completul de judecată apreciază că instanța de fond a dispus în mod justificat examinarea *riscului săvârşirii unor noi infracţiuni*, iar argumentele recurentului nu sunt suficiente pentru a demonstra că această concluzie ar fi fost arbitrară sau lipsită de suport în materialele cauzei.

În ceea ce privește argumentul apărării referitor la faptul că, la momentul examinării recursului, cercetarea judecătorească se află într-un stadiu avansat, fiind audiați trei martori, iar partea vătămată se află peste hotare, Completul de judecată îl apreciază ca nefiind determinant pentru respingerea demersului procurorului. Stadiul avansat al examinării cauzei poate diminua anumite riscuri procesuale, însă nu conduce automat la dispariția tuturor temeiurilor care au justificat măsura preventivă.

La caz, din explicațiile procurorului rezultă că, deși trei martori au fost audiați, cercetarea judecătorească nu era finalizată, partea acuzării solicitând citirea declarațiilor părții vătămate, cerere care a fost respinsă, iar apărarea insistând asupra audierii unui martor la care acuzarea a renunțat. Prin urmare, la momentul examinării recursului nu putea fi reținută în mod automat împrejurarea

că toate probele relevante au fost deja cercetate și că nu mai există nicio activitate procesuală susceptibilă să fie influențată de comportamentul inculpatului.

Totodată, argumentul apărării potrivit căruia inculpatul ar putea fi lăsat în libertate până la pronunțarea sentinței nu înlătură, prin el însuși, *riscul eschivării*. Dimpotrivă, etapa judecării cauzei nu exclude necesitatea asigurării prezenței inculpatului în fața instanței până la finalizarea examinării acesteia, iar obligația instanței este de a evalua existența riscurilor la momentul adoptării soluției, în raport cu circumstanțele actuale ale cauzei.

Completul de judecată invocă, că la caz urmează a fi menționate prevederile art. 5 alin. (1) lit. c) din CEDO, care stipulează, că, *orice persoană are dreptul la libertate şi siguranţă. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia dacă a fost arestat sau reţinut în vederea aducerii sale în faţa autorităţii judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârşit o infracţiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârşească o infracţiune sau să fugă după săvârşirea acesteia*.

Completul de judecată, în sensul celor menționate supra, conclude că aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv este prevăzută de legislația procesual penală, la caz existând bănuiala rezonabilă că Terzi Alexandr a comis fapta de care este învinuit, fiind actual cazului riscul prevăzut de Codul de procedură penală, care justifică prelungirea arestului, și anume riscul eschivării de la judecata a inculpatului de unde izvorăște problema examinării cauzei în termeni rezonabili, iar alte măsuri preventive nu pot înlătura riscul menționat, menţinerea inculpatului în arest fiind necesară în vederea examinări cauzei penale în termeni rezonabili, fapt corect constatat și de instanța de fond.

Completul de judecată stabilește, că la caz, justețea prelungirii arestului preventiv a inculpatului Terzi Alexandr, pe lângă prezența bănuielii rezonabile în comiterea infracțiunii incriminate, reiese inclusiv și din pericolul de dispariție a acestuia cât și săvârșirea unor noi infracțiuni.

Totodată, Completul reține că, partea apărării la alegațiile invocate în conținutul recursului înaintat, nu a prezentat probe sau circumstanţe ce să convingă instanţa de recurs, că o altă măsură preventivă, decât cea a arestului preventiv, va asigura prezenţa inculpatului şi că ultimul nu se va eschiva de la prezența în fața instanţei de judecată.

Or, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că măsurile preventive mai puțin restrictive nu sunt suficiente pentru înlăturarea riscurilor constatate. Această concluzie rezultă din natura cumulativă a riscurilor reținute: pe de o parte, necesitatea asigurării prezenței inculpatului la judecată și, pe de altă parte, necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni. Prin urmare, aplicarea unei măsuri neprivative de libertate nu poate fi considerată suficientă doar prin raportare la existența domiciliului și a legăturilor familiale ale inculpatului, cât timp aceste elemente au fost deja evaluate în cadrul aprecierii individualizate a riscurilor.

Suplimentar, Completul de judecată subliniază că arestul preventiv nu poate fi justificat printr-o apreciere abstractă a pericolului social al infracțiunii și nici prin necesitatea de a asigura, în mod anticipat, executarea unei eventuale pedepse. În prezenta cauză însă, menținerea măsurii este determinată de riscurile procesuale constatate, care au fost apreciate de instanța de fond în raport cu circumstanțele individuale ale inculpatului și cu datele actuale ale examinării cauzei. Astfel, măsura preventivă nu reprezintă o sancțiune pentru fapta imputată, ci un instrument procesual destinat asigurării desfășurării normale a procesului penal.

De asemenea, Completul de judecată menționează în acest sens și principiul proporționalității, care impune ca atunci când se ia o măsură privativă de libertate trebuie să se ia în vedere necesitatea realizării unui echilibru între necesitatea într-o societate democratică de apărare a interesului public și importanța dreptului la libertate a inculpatului.

Astfel, Completul de judecată constată, că acest echilibru a fost respectat, măsura preventivă luată în privința inculpatului nefiind disproporțională cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieșind din faptul că interesul social al protejării societății primează interesului personal al inculpatului de a fi examinată cauza în stare de libertate.

Instanța de recurs reiterează, că prelungirea măsurii preventive aplicate inculpatului, este singura opțiune să răspundă scopului bunei desfășurări a procesului de examinare a cauzei penale în instanță și interesului general al societății. La momentul actual aplicarea unei alte măsuri preventive neprivative de libertate, nu ar putea asigura buna desfășurare a examinării cauzei în instanță, din motivele indicate.

Totodată, prelungirea măsurii preventive „*arestarea preventivă*” în privinţa lui Terzi Alexandr nu încalcă prezumția de nevinovăție a acestuia, or, după cum a fost indicat supra, măsurile preventive nu urmăresc scopul condamnării persoanei, dar al asigurării bunei desfăşurări a examinării cauzei în instanța de judecată.

În consecință, Completul de judecată constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026 este legală și întemeiată, fiind rezultatul unei examinări individualizate a bănuielii rezonabile, a riscului eschivării și a riscului săvârșirii unor noi infracțiuni, precum și a proporționalității măsurii preventive. Motivele recursului nu relevă erori de fapt sau de drept care să impună casarea acesteia, iar materialele cauzei nu oferă temeiuri suficiente pentru concluzia că, la momentul examinării recursului, riscurile constatate ar fi dispărut sau ar putea fi înlăturate prin aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate.

Astfel, Completul de judecată, ținând seama de argumentele prezentate, analizându-le prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, conchide că instanța de judecată la prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui Terzi Alexandr a apreciat și a motivat în mod eficient faptul, că măsura preventivă este proporţională cu circumstanţele individuale ale cauzei penale, inclusiv ținând cont de criteriile complementare la soluţionarea chestiunii privind necesitatea prelungirii măsurii preventive respective, cum ar fi personalitatea inculpatului (*anterior a fost condamnat și este predispus la comiterea de infracțiuni*), ocupația lui, situaţia familială, starea lui materială, precum și alte circumstanţe esenţiale ale cauzei.

Subsecvent, Completul constată, că instanţa de fond a adoptat o încheiere motivată și la argumentarea necesității prelungirii arestului preventiv a precăutat într-un mod suficient fiecare punct al acuzării care a fost invocat în calitate de risc pentru examinarea cauzei.

În baza celor enunțate, ținând cont de circumstanțele cauzei, instanța de recurs reiterează, că argumentele invocate de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Terzi Alexandr, atât în cererea de recurs cât și de partea apărării în cadrul ședinței de judecată privind admiterea cererii de recurs și aplicarea inculpatului vizat a unei măsurii preventive mai blânde, sunt nefondate, ceia ce ca urmare condiționează respingerea recursului înaintat cu menținerea încheierii

instanței de fond, ca fiind una întemeiată și legală.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 311-312, 329 Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Terzi Alexandr.

Se menține încheierea judecătoriei Cahul, sediul central din 04 septembrie 2026 și mandatul judecătoresc de la aceeași dată, adoptată pe cauza la demersul procurorului în Procuratura Cahul, oficiul Principal, Popușoi Dumitru cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 zile în privința lui Terzi Alexandr.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Judecător: Judecător:

HUDOBA Valeri COLEV Grigori CHERDIVARA Dumitru